

INFORMARE
ACTE NORMATIVE ADOPTATE CU INCIDENȚĂ ÎN MATERIA
DREPTURILOR CETĂȚENILOR

21 aprilie 2023

v Ordinul ministrului educației nr. 3891/2023 privind aprobarea programei școlare pentru disciplina opțională "Români care au marcat cultura și civilizația lumii", clasele a IX-a/a X-a/a XI-a, învățământ liceal, publicat în Monitorul Oficial 331/20.04.2023

Art. 1

Se aprobă programa școlară pentru disciplina opțională "Români care au marcat cultura și civilizația lumii", clasele a IX-a/a X-a/a XI-a, învățământ liceal, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2

Programa școlară prevăzută la art. 1 se aplică începând cu anul școlar 2023-2024.

Art. 3

Direcția generală învățământ preuniversitar, Centrul Național de Politici și Evaluare în Educație, inspectoratele școlare și unitățile de învățământ duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

ANEXĂ:

PROGRAMA ȘCOLARĂ pentru disciplina opțională "Români care au marcat cultura și civilizația lumii", clasele a IX-a/a X-a/a XI-a, învățământ liceal

(1)Notă de prezentare

Disciplina școlară "Români care au marcat cultura și civilizația lumii" reprezintă o propunere de opțional de tip integrat, pentru segmentul curriculumului la decizia școlii (CDȘ). Disciplina este inclusă în oferta națională și se adresează nivelului liceal de învățământ. Programa școlară este proiectată pe durata unui an de studiu, putând fi aplicată la oricare dintre clasele de liceu: a IX-a, a X-a sau a XI-a.

Resursa de timp alocată acestui demers curricular este de o oră pe săptămână, scopul principal fiind acela de a familiariza tinerele generații cu activitatea unor personalități românești, cu reprezentativitate pentru diferite domenii ale cunoașterii, de la cultură și artă până la știință, tehnică sau sport, domenii în care performanța le-a fost recunoscută și validată.

Prin interese și preocupări, aceste personalități au contribuit la patrimoniul umanității, deplasând accentul dinspre național către universal. Programa propune o ofertă de dezvoltare complementară a setului de competențe pe care le dezvoltă programele de istorie pentru nivelul liceal de învățământ, aprofundând modul în care individul performează sau excelează într-un domeniu sau altul. Prin raportare la particularitățile de vârstă ale elevilor, programa favorizează o serie de abordări mai puțin luate în considerare în cadrul disciplinelor de trunchi comun (TC).

Studierea unui astfel de curs opțional integrat corespunde intereselor și nevoilor elevilor, transpuse în exemple de bune practici, prin preluarea și însușirea unui set structurat de valori. Prin diversitatea domeniilor de conținut, programa vine în sprijinul acestora, prin studiul biografiei și al activității personalităților ce reprezintă modele viabile de dezvoltare personală.

Programa dezvoltă competențe interpersonale, sociale și civice și de a învăța să înveți. Cursul opțional valorifică, prin intermediul personalităților reunite în jurul unor domenii tematice de conținut, modalități optime de depășire a eventualelor obstacole apărute în evoluția unei cariere profesionale. Disciplina opțională nu urmărește doar acumularea unor cunoștințe din biografia personalităților, ci formarea de competențe de autocunoaștere, autocontrol și interacțiune socială.

Din perspectiva planurilor-cadru pentru învățământul liceal, programa contribuie la profilul de formare al absolventului, prin dezvoltarea unor competențe-cheie stabilite la nivel european:

- competența civică;
- competența de sensibilizare și exprimare culturală;
- competență personală, socială și de a învăța să înveți;
- competența digitală.

În același timp, disciplina pune accent pe componenta inter - și transdisciplinară a învățării, încurajând învățarea activă, îndeosebi prin metoda PBLWorks - Project Based Learning Works¹, implicând exercițiul gândirii critice și autonome, dar și capacitatea de reflecție. De asemenea, cursul opțional își propune încurajarea curiozității și a creativității elevilor de liceu, deoarece permite crearea unor atitudini pozitive față de patrimoniul local, național sau universal, constituite ca repere ale comunității, elevii contribuind, prin acțiunile realizate cu sprijinul școlii (investigații, studii de caz), la conservarea și promovarea identității locale, naționale, universale.

¹<https://www.pblworks.org/what-is-pbl>

Programa disciplinei școlare opționale "Români care au marcat cultura și civilizația lumii" respectă structura standard a curriculumului național², având următoarele componente:

²Ordinul ministrului educației nr. 3.239/2021 privind aprobarea documentului de politici educaționale Repere pentru proiectarea, actualizarea și evaluarea Curriculumului național. Cadrul de referință al Curriculumului național.

- notă de prezentare;
- competențe generale;
- competențe specifice și exemple de activități de învățare;
- conținuturi;
- sugestii metodologice.

Programa școlară urmărește, din perspectivă curriculară, dezvoltarea a trei competențe generale din care derivă competențele specifice, transpuse sub forma cunoștințelor, a abilităților și a atitudinilor formate prin

învățare. Contribuția la profilul de formare al absolventului de liceu se realizează prin asocierea setului de competențe specifice cu activitățile de învățare propuse, prin intermediul cărora acestea vor fi structurate (formate, dezvoltate și exersate). Conținuturile sunt grupate pe arii tematice, cu relevanță pentru domeniile cunoașterii pe care le investighează. Sugestiile metodologice oferă mai multe elemente specifice și aplicate pentru organizarea activităților didactice, inclusiv aspecte privind evaluarea.

(2) Competențe generale

1. Aplicarea metodelor adecvate în abordarea studiului unor personalități
2. Folosirea demersurilor și a acțiunilor civice pentru dezvoltarea atitudinilor proactive în viața personală și socială
3. Utilizarea resurselor care susțin învățarea pe tot parcursul vieții

(3) Competențe specifice și exemple de activități de învățare

1._

1. Aplicarea metodelor adecvate în abordarea studiului unor personalități

1.1. Raportarea reflexivă la modul în care diferite personalități au contribuit la dezvoltarea patrimoniului național și universal

- identificarea personalităților din spațiul românesc și a contribuțiilor relevante din punctul de vedere al domeniilor specifice de activitate;
- realizarea de investigații referitoare la contribuția unor personalități la dezvoltarea patrimoniului cultural;
- activități de promovare a personalităților culturale și sportive, prin realizarea de proiecte la nivelul comunității.

1.2. Utilizarea mijloacelor de informare și de documentare cu privire la activitatea și contribuțiile personalităților selectate

- utilizarea mijloacelor TIC pentru realizarea unor fișe ale personalităților propuse;
- verificarea și validarea diferitelor surse de documentare și întocmirea notelor bibliografice, prin respectarea normelor de etică și integritate academică (citarea surselor, respectarea drepturilor de autor, originalitate);
- realizarea unor monografii, în format letric sau digital, care să inventarieze elevii/alumnii care au studiat în diferite unități de învățământ și au performat în anumite domenii.

1.3. Analiza în context național și universal a activității personalităților

- identificarea elementelor caracteristice contextului sociocultural în care s-au activat și s-au manifestat diferite personalități, aparținând unor domenii/perioade distincte;
- descrierea cadrului formal, informal sau nonformal care a favorizat apariția și dezvoltarea unei idei, materializate într-o invenție, descoperire, operă de artă sau performanță sportivă;
- redactarea unor eseuri libere/structurate referitoare la impactul socioeconomic și cultural al realizărilor într-

un anumit domeniu, susținute de personalitățile în cauză.

2. Folosirea demersurilor și a acțiunilor civice pentru dezvoltarea atitudinilor proactice în viața personală și socială

2.1. Particularizarea unei anumite contribuții în relație cu diversitatea socială și culturală

- realizarea unor expoziții privind contribuțiile pe care personalitățile investigate le-au avut în cadrul unui anumit domeniu al cunoașterii;
- inventarierea aspectelor care particularizează o contribuție românească în raport cu o alta manifestată în context european sau mondial;
- alcătuirea unui portofoliu digital (cuprinzând articole, fotografii, înregistrări video și audio etc.) care să redea diversitatea socioculturală manifestată la nivel local/regional/național.

2.2. Valorificarea contribuțiilor unor personalități aparținând spațiului românesc din perspectiva diversității (de gen, culturale, specifice minorităților etnice/naționale)

- identificarea condițiilor sau a criteriilor care să demonstreze atingerea unor standarde superioare în raport cu un nivel preexistent, în materie de inovație sau performanță sportivă, în plan național și internațional;
- elaborarea unor discursuri sau texte de tip argumentativ, pe tema discriminării etnice, de gen sau culturale, din perspectiva activității/operei personalităților propuse;
- crearea unui profil uman și profesional cu relevanță într-un anumit nivel (local, regional, național sau internațional).

3. Utilizarea resurselor care susțin învățarea pe tot parcursul vieții

3.1. Analiza oportunităților de care au beneficiat personalitățile politice, culturale și sportive ca sursă a învățării permanente

- identificarea unor modele umane și profesionale, precum și a unor instituții reprezentative care promovează excelența sau standardele superioare;
- realizarea unui interviu (fizic, virtual sau imaginar) cu una dintre personalitățile investigate;
- colaborarea cu diferite instituții sau organizații, naționale și/sau internaționale, reprezentative pentru domeniul excelenței (Academia Română, institute de cercetare, instituții de învățământ superior sau culturale etc.), prin încheierea unor parteneriate.

3.2. Utilizarea multiperspectivității în analiza șanselor de reușită în carieră a personalităților culturale și sportive

- analiza critică a perspectivelor cu privire la personalitățile culturale și sportive existente în spațiul media și cu un profil distinct pe rețelele sociale;
- identificarea asemănărilor și a deosebirilor diferitelor oportunități în construirea unei cariere de succes,

susținute de școală, familie sau societate;

- realizarea unor proiecte de grup folosind resursele din mediile formale și nonformale pentru dezvoltarea unui mediu educațional care să favorizeze creativitatea și performanța.

2._

Domenii de conținut	Conținuturi*
Limbaje artistice și forme de expresie	- literatură și avangardă: Eugen Ionescu, Tristan Tzara - ambasadoare ale culturii: Martha Bibescu, Anna de Noailles Studiu de caz: Mircea Eliade, spirit al amplitudinii
	- pe scenele lumii: Dinu Lipatti, Hariclea Darclee - muzicieni de excepție: George Enescu, Sergiu Celibidache Studiu de caz: Constantin Brâncuși și sculptura modernă
Istorici și oameni politici	- vocația universalității: Dimitrie Cantemir, Titu Maiorescu - enciclopediști: Nicolae Iorga, B.P. Hasdeu Studiu de caz: Nicolae Titulescu și dreptul internațional
De la cercetare la aplicare	- științe medicale: Victor Babeș, Ana Aslan Studiu de caz: George Emil Palade, laureat al premiului Nobel
	- informatică și cibernetică: Ștefan Odobleja, Grigore Moisil Studiu de caz: Gogu Constantinescu și teoria sonicității
Exploratori și spații	- recorduri aeronautice: Smaranda Brăescu, Constantin (Băzu) Cantacuzino - cucerirea înălțimilor: Traian Vuia, Aurel Vlaicu Studiu de caz: Henri Coandă și domeniul aeronauticii
	- expediții celebre: Emil Racoviță - de la Polul Nord la Polul Sud: Uca Maria Marinescu Studiu de caz: Dumitru Prunariu, primul român în cosmos
Competiții sportive și recorduri mondiale	- mari sportivi ai secolului XX: Ivan Patzaichin

- contestarea limitelor: Iolanda Balaş Soter Studiu de caz: Nadia Comăneci și zecele absolut

*La propunerea profesorului sau în colaborare cu elevii, pot face obiectul studiului în cadrul acestei disciplinei opționale și alte exemple de personalități decât cele menționate la Conținuturi.

(4)Sugestii metodologice

Noua disciplină opțională "Români care au marcat cultura și civilizația lumii" contribuie la exersarea competențelor de analiză și interpretare a diferitelor surse de informare, prin stimularea interesului pentru cunoașterea vieții și a operei personalităților de origine română; recunoașterea valorii autentice incluse patrimoniului național și universal; formarea tânărului de astăzi în spiritul unei societăți dinamice, în continuă schimbare; fundamentarea unei culturi generale, prin exersarea diferitelor contexte de învățare.

Modul în care este concepută programa are rolul de a-i provoca pe elevi în interpretarea și adecvarea surselor istorice. Elevii vor fi încurajați să folosească o diversitate de surse documentare, să alcătuiască proiecte și să argumenteze demersul utilizat.

Experiențele anterioare de învățare trebuie să fie astfel corelate cu noile învățări. De asemenea, în contextul utilizării surselor istorice în predarea istoriei, formarea de competențe legate de analiza surselor istorice este un obiectiv de predare important, pentru că valoarea surselor pentru interpretarea istorică este foarte diferită, iar instrumentele de analiză ale diferitelor surse sunt foarte diverse. Demersul didactic bazat pe înțelegerea multiperspectivității înseamnă a ajuta elevii să folosească modalități de analiză a faptelor/proceselor istorice pentru a înțelege ceea ce s-a întâmplat în trecut și de ce. Antrenarea acestui tip de gândire poate avea ca punct de plecare strategii, care au la bază folosirea de metode grafice, de formulare de întrebări, elaborarea de texte diverse (fișe de lectură, eseuri). În același timp, utilizarea investigației ca demers didactic favorizează: exersarea tehnicilor de muncă intelectuală și metoda învățării prin descoperire, coroborarea izvoarelor istorice și interpretarea lor, cultivarea interesului pentru cercetare. Concomitent, este foarte importantă integrarea noilor tehnologii în procesul de predare-învățare-evaluare (inclusiv internetul), ceea ce este esențial în condițiile dezvoltării surselor de informare.

Demersul predării disciplinei valorifică diferite strategii didactice centrate pe elev, ca subiect al propriei învățări, alternând metodele moderne cu cele tradiționale. Astfel, se pot folosi învățarea prin descoperire, expunerea, exercițiul, demonstrația, care se pot completa cu diferite tipuri de interacțiune, precum mozaicul, dezbaterile, problematizarea, cubul, turul galeriei, diagrama Venn/a cauzelor și a efectelor, metode care se pretează pentru activitățile în clasă. De asemenea, se pot folosi și aplicațiile platformelor de e-learning. Strategiile menționate se pot asocia și cu activități realizate fie sincron (în clasă), fie asincron (ca etape de pregătire a dezbaterilor sau în scopul elaborării și al prezentării studiilor de caz), și anume: vizionarea unor filme sau înregistrări și întocmirea unor fișe de observații; exerciții de analiză și interpretare a datelor (cronologii, grafice, tablouri sinoptice); construirea unor hărți conceptuale privind cauzele și efectele unor descoperiri, invenții etc.; întocmirea unor materiale biobibliografice cu aspecte relevante din punct de vedere științific; alcătuirea unor glosare de termeni aparținând unor limbaje de specialitate (artistic, științific, sportiv).

Deoarece evaluarea reprezintă o componentă fundamentală a procesului de învățare, aceasta trebuie să fie continuă, formativă. Pentru a favoriza o evaluare obiectivă profesorii trebuie să prezinte cu claritate rezultatele pe care trebuie să le atingă elevii. Alături de formele clasice de evaluare, se pot utiliza instrumente

complementare de evaluare: proiectul, portofoliul, autoevaluarea, observarea sistematică a activității și a comportamentului elevilor.

Se recomandă valorificarea unor metode de evaluare, cum ar fi observarea sistematică a comportamentului elevilor, feedbackul, investigațiile, proiectul individual sau de grup, referatul, portofoliul etc., iar activitățile să fie prezentate cât mai interactiv, cu ajutorul noilor tehnologii digitale. Se mai pot folosi, spre exemplu, instrumente digitale online, de tipul Quizizz, Wordwall sau Quizlet.

(5) Resurse bibliografice (selectiv)

Dicționar Enciclopedic Român (coord. Alexandru Stănculescu, Marcel D. Popa, Rodica Chiriacescu, Nicolae C. Nicolescu, Anicuța Tudor), Editura Enciclopedică, București, 1993-2009;

Enciclopedia Universală Britannica (coord. Cornelia Marinescu, Ilieș Câmpeanu), vol. 1-16, Editura Litera, București, 2010; 100 de personalități. Oameni care au schimbat destinul lumii, de Agostini Hellas, editor Petros Kapnistos; Dumitrescu, Doru, Manea, Mihai, Personaje și personalități ale istoriei, Editura Didactică și Pedagogică, București 2009; Marcu, George, Ilinca, Rodica, Dicționarul personalităților feminine din România, Editura Meronia, București, 2009; Simon, John, 100 cei mai mari savanți ai lumii (trad. Constantin Dumitru-Palcus și Liviu Mateescu), Editura Lider, București, 1996; Stoica, Stan (coord.), Dicționar biografic de istorie a României, Editura Meronia, București, 2008; Teleor, Dimitrie, Anecdote despre mari personalități române, prefața și tabel cronologic de I. Opreșan, Editura Saeculum I.O., București, 2019.

(6) Grupul de lucru

Numele și prenumele	Instituția de apartenență
Cătălin-Mihai Micu	Colegiul Național "Alexandru Ioan Cuza", Alexandria
Nicolae-Sorin Mărgărit	Colegiul Național "Gheorghe Lazăr", București
Mirela Popescu	Colegiul Național "Spiru Haret", București
Gabriel Barbu	Colegiul Național "Unirea", Brașov
Constantin-Ciprian Nistor	Centrul Național de Politici și Evaluare în Educație (referent)

v Ordinul ministrului familiei, tineretului și egalității de șanse și ministrul afacerilor interne nr. 20266/50/2023 pentru aprobarea Metodologiei privind măsurile de prevenire a violenței domestice, publicat în Monitorul Oficial 332/20.04.2023

→ Se aprobă Metodologia privind măsurile de prevenire a violenței domestice, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

ANEXĂ:

METODOLOGIE privind măsurile de prevenire a violenței domestice

Data act: 9-mar-2023

Emitent: Ministerul Familiei, Tineretului si Egalitatii de Sanse

Art. 1

(1) Prezenta metodologie reglementează o serie de măsuri în vederea prevenirii violenței domestice, în scopul diminuării acestui fenomen și al creșterii gradului de conștientizare a efectelor acestuia atât de către agresor și de către victimă, cât și de către autorități publice și opinia publică.

(2) Obiectivele metodologiei vizează:

a) utilizarea unei abordări unitare pentru prevenirea violenței domestice, înainte ca aceasta să apară;

b) reducerea inechităților bazate pe discriminarea pe criteriul de sex;

c) reducerea comportamentului antisocial al agresorilor;

d) reducerea costurilor și consecințelor economice și sociale directe și indirecte asociate cu violența domestică.

Art. 2

(1) Măsurile pentru prevenirea situațiilor de violență domestică reprezintă un element esențial în politicile publice, care trebuie să se regăsească, în mod obligatoriu, în toate acțiunile instituțiilor cu responsabilități în domeniul violenței domestice de la nivel local.

(2) Prevenirea violenței domestice presupune un set complex de măsuri, aplicabile de către instituțiile cu competențe în domeniul prevenirii și combaterii violenței domestice; aceste măsuri au drept scop principal reducerea fenomenului violenței domestice și sprijinirea, cu prioritate, a potențialelor victime și descurajarea potențialilor agresori în ceea ce privește comiterea unor fapte de violență domestică, urmărindu-se schimbarea comportamentului social al acestora din urmă și reducerea factorilor care favorizează în mod direct și indirect comiterea actelor de violență domestică.

(3) Factorii care favorizează comiterea actelor de violență domestică se referă, în principal, la:

a) atitudinile și stereotipurile sociale care legitimează rolul dominant al bărbatului;

b) percepția asupra defacerii căsătoriei (nerecunoașterea de către agresor a defacerii căsătoriei/teama manifestată de către victimă, din diferite motive, de a se separa de agresor);

c) nivelul ridicat de toleranță al societății față de violența domestică;

d) prezentarea situațiilor de violență domestică prin mijloacele de comunicare în masă, fără a însoți aceste informații de sancțiuni aplicate agresorilor și de mijloace și măsuri de sprijin pentru victime;

e) concepția agresorilor despre viață și familie, care este bazată pe mentalitatea tradițională de superioritate a bărbatului asupra femeii și pe un raport inegal de putere;

f) consumul excesiv de alcool (unul sau ambii parteneri consumă alcool);

g) gelozia partenerului/partenerilor;

h) infidelitatea partenerului/partenerilor;

i) problemele sexuale ale cuplului;

j) certurile cu privire la copii (existența unor copii nedorți/copii din alte relații, divergențele în legătură cu modul de creștere și educație a acestora, custodia copilului, realizarea programului de vizitare a copilului);

k) dorința partenerului de a deveni independentă din punct de vedere financiar - consolidarea statutului femeii în familie;

l) existența unor dificultăți care vulnerabilizează cuplul (lipsa unei locuințe, venituri insuficiente, stare de boală a unuia sau a ambilor parteneri, lipsa locurilor de muncă/șomajul asociat cu sentimente de insecuritate);

m) stresul asociat cu diverse evenimente neplăcute (pierderea serviciului, accident).

(4) Măsurile pentru prevenirea violenței domestice sunt accesibile și adaptate inclusiv la nevoile persoanelor cu dizabilități.

Art. 3

(1)Aplicarea măsurilor de prevenire a violenței domestice implică colaborarea interinstituțională și abordarea interdisciplinară de către toate categoriile de profesioniști care interacționează în activitatea zilnică cu victime și agresori, cu accent, în principal, pe intervenția polițiștilor și a specialiștilor din cadrul direcțiilor generale de asistență socială și protecția copilului/direcțiilor de asistență socială/serviciilor publice de asistență socială, denumite în continuare *DGASPC/DAS/SPAS*.

(2)În vederea realizării acțiunilor de prevenire a violenței domestice:

a)polițiștii care acționează la nivelul comunităților alături de reprezentanții *DGASPC/DAS/SPAS*, ai celorlalte instituții publice și organizațiilor neguvernamentale cu atribuții în domeniu desfășoară acțiuni de informare/educare a populației având ca scop cunoașterea măsurilor de protecție, schimbarea comportamentului persoanelor predispuse la comiterea actelor de violență domestică, precum și sprijinirea și orientarea victimelor, în sensul informării acestora cu privire la măsurile de protecție și serviciile sociale de care pot beneficia în vederea ieșirii din situația de criză;

b)specialiștii din cadrul *DGASPC/DAS/SPAS* desfășoară acțiuni de informare/educare a populației cu privire la tipurile de servicii sociale care pot fi accesate de către victime, măsurile de protecție de care pot beneficia și alte servicii specializate și necesare pentru ieșirea din situația de criză.

(3)Acțiunile de informare și educare a membrilor comunităților în scopul realizării prevenirii violenței domestice se pot realiza prin sprijinirea educației la toate nivelurile, desfășurarea evenimentelor de informare, dezvoltarea inițiativelor comunitare, facilitarea informării prin mijloace inovative, inclusiv prin mijloace electronice, și utilizarea resurselor mass-media.

(4)Reprezentanții administrației publice centrale și locale asigură pregătirea și instruirea persoanelor responsabile cu atribuții în domeniul prevenirii și combaterii violenței domestice, în scopul întăririi capacității instituționale și a capacității de intervenție pentru realizarea prevenirii violenței domestice și a măsurilor de sprijin și protecție pentru victimele violenței domestice.

(5)Autoritățile administrației publice locale cu atribuții în prevenirea și combaterea violenței domestice au obligația de a include instruirea/formarea persoanelor responsabile cu atribuții în domeniu în strategiile și programele de dezvoltare regională, județeană și locală.

Art. 4

(1)În cadrul activităților de prevenire a violenței domestice destinate agresorilor implicați în situațiile de violență domestică, reprezentanții poliției desfășoară următoarele activități:

a)informarea sau, după caz, atenționarea agresorului cu privire la măsurile și pedepsele ce pot fi aplicate, în scopul evitării actelor de violență domestică;

b)informarea agresorului cu privire la existența unei sesizări împotriva sa referitoare la un posibil caz de violență domestică, precum și la măsurile ce pot fi luate împotriva acestuia, cu scopul de a descuraja pe viitor comiterea altor fapte de violență domestică;

c)informarea și orientarea, la cererea agresorului, către serviciile rezidențiale care oferă cazare pentru persoanele fără adăpost sau adăposturile de noapte, gestionate de autoritățile administrației publice locale, în cazul emiterii unui ordin provizoriu de protecție;

d)informarea agresorului cu privire la efectele negative ale violenței domestice asupra victimelor, precum și cu privire la centrele de asistență destinate agresorilor în cadrul cărora aceștia pot beneficia de programe de consiliere psihologică, psihoterapie, tratamente psihiatrice, de dezintoxicare și dezalcoolizare.

(2)În cadrul activităților de prevenire a violenței domestice în legătură cu victimele violenței domestice, polițiștii desfășoară următoarele activități:

a)informarea victimelor violenței domestice cu privire la modalitățile prin care acestea pot fi sprijinite;

b)contactarea periodică a victimei, în vederea monitorizării evoluției stării de pericol, atunci când situația impune acest lucru;

c)informarea cu privire la tipurile de servicii sociale, precum și la alte servicii specializate existente la nivelul DGASPC/DAS/SPAS de care victima/agresorul poate beneficia și oferirea de materiale/flyere care conțin informații despre numărul unic de urgență destinat victimelor violenței domestice, numerele de telefon ale serviciilor sociale existente la nivel local, informații despre asistența juridică, psihologică, vocațională pe care o pot solicita.

(3)Măsurile de prevenire a situațiilor de violență domestică au drept scop influențarea schimbării comportamentului agresorului, în sensul conștientizării de către acesta a caracterului antisocial și autodestructiv al faptelor sale.

(4)Măsurile de prevenire a violenței domestice sunt aplicate agresorilor în funcție de caracteristicile individuale ale acestora și de gradul de pericol social al faptelor comise.

Art. 5

În cadrul activităților de prevenire a violenței domestice, la nivel local, reprezentanții autorităților administrației publice locale, DGASPC/DAS/SPAS desfășoară următoarele activități specifice:

a)inclusiunea problematicii prevenirii și combaterii violenței domestice în cadrul strategiilor și programelor de dezvoltare locală, județeană, regională;

b)furnizarea de sprijin logistic, informațional și material compartimentelor cu atribuții în prevenirea și combaterea violenței domestice;

c)informarea și sprijinirea polițiștilor care intervin în situațiile de violență domestică, cu privire la tipurile de servicii specializate existente la nivelul DGASPC/DAS/SPAS de care victima/agresorul poate beneficia, existența numărului unic de urgență destinat victimelor violenței domestice, numerele de telefon ale serviciilor sociale existente la nivel local, informații despre asistența juridică, psihologică, vocațională pe care o pot solicita;

d)identificarea și prevenirea situațiilor de risc pentru părțile implicate în conflict și îndrumarea acestora spre servicii de specialitate;

e)dezvoltarea de programe și proiecte specifice de prevenire și combatere a violenței domestice;

f)acordarea de sprijin agresorilor în vederea includerii acestora în cadrul unor programe de consiliere psihologică, psihoterapie, tratamente psihiatrice, de dezintoxicare și dezalcoolizare;

g)furnizarea informațiilor necesare către polițiști privind existența în plan local a centrelor rezidențiale care oferă cazare pentru persoanele fără adăpost sau a adăposturilor de noapte, gestionate de autoritățile administrației publice locale, în vederea facilitării orientării către acestea, la cererea agresorului, în cazul emiterii unui ordin provizoriu de protecție;

h)facilitarea cooperării eficiente dintre echipa mobilă și organele de poliție;

i)alocarea în bugetul anual a unor sume pentru măsurile care vizează prevenirea și combaterea violenței domestice.

Art. 6

În cadrul activităților de prevenire a violenței domestice, desfășurate la nivelul comunităților, reprezentanții autorităților administrației publice locale de la nivelul SPAS au următoarele atribuții:

a)derulează activități menite să asigure prevenirea primară a faptelor de violență, precum:

1.intervenții pentru conștientizarea riscurilor pentru sănătate și siguranța persoanelor, în vederea reducerii consumului abuziv de alcool, substanțe psihotrope, droguri, prin campanii și acțiuni locale: caravane de informare, prezentarea de spectacole de tip teatru-forum, prezentarea unor filme și documentare, dialog interactiv cu membrii comunității;

2.acțiuni educative/programe realizate la nivelul școlilor, instituțiilor, membrilor comunității în vederea eliminării stereotipurilor și prejudecăților și promovării egalității de șanse între femei și bărbați: vizionarea de filme, documentare, reprezentații de tip teatru-forum, seminare, întâlniri;

3.informarea membrilor comunității cu privire la tipurile de violență domestică și categoriile de victime, inclusiv copii martori/victime, prin dezvoltarea inițiativelor comunitare, facilitarea informării prin mijloace inovative, inclusiv prin mijloace electronice, și utilizarea resurselor mass-media;

4.formularea unor propuneri/acțiuni locale care să fie cuprinse în strategiile locale;

b)desfășoară activități menite să asigure prevenirea secundară a faptelor de violență, pentru evitarea repetării acestora, prin:

1.acțiuni de încurajare a raportării faptelor de violență domestică de către victime sau de către ceilalți membri ai comunității;

2.evaluarea inițială a gradului de risc din perspectiva acordării serviciilor sociale, pe baza fișei pentru evaluarea gradului de risc, întocmită la momentul emiterii ordinului de protecție provizoriu, și stabilirea măsurilor de siguranță necesare pentru victimele violenței domestice;

3.informarea membrilor comunității cu privire la măsurile de protecție a victimelor și tipurile de sancțiuni/pedepse care pot fi aplicate agresorilor, prin dezvoltarea inițiativelor comunitare, facilitarea informării prin mijloace inovative, inclusiv prin mijloace electronice, și utilizarea resurselor mass-media;

4.consilierea victimelor și elaborarea planurilor de siguranță;

5.informarea continuă cu privire la tipurile de măsuri integrate, servicii și servicii sociale care pot fi accesate la nivelul furnizorilor publici și privați pentru facilitarea ieșirii din situațiile de violență domestică și prezentarea unor exemple de succes care să crească nivelul de încredere în intervenția autorităților statului și a organizațiilor neguvernamentale din domeniu;

c)desfășoară activități vizând prevenirea terțiară prin acordarea sprijinului continuu victimelor și responsabilizarea agresorilor în vederea reabilitării, prin:

1.organizarea unor grupuri de sprijin și aplicarea altor măsuri destinate victimelor violenței domestice, care trec prin situații repetate de violență domestică, pentru a le ajuta să se dezvolte la nivel personal și să evite situațiile de abuz/reîntoarcerea în mediul violent;

2.programe de intervenție destinate agresorilor pentru a împiedica repetarea actelor de violență în viitor.

Art. 7

(1)Eficacitatea activității de prevenire a situațiilor de violență domestică este asigurată prin cooperarea permanentă a polițiștilor cu reprezentanții DGASPC/DAS/SPAS, ai altor servicii publice sau specializate de la nivel local și ai organizațiilor neguvernamentale.

(2)Autoritățile administrației publice locale realizează acțiuni de prevenire a situațiilor de violență domestică în comunitate, în colaborare cu instituțiile de învățământ, organizațiile de cult, organizațiile neguvernamentale, precum și cu implicarea voluntarilor.

(3)Activitățile de prevenire a situațiilor de violență domestică se realizează pe baza colaborării și prin consolidarea parteneriatelor interinstituționale în scopul abordării integrate și formulării unui răspuns adecvat la problematica violenței domestice prin diferite mijloace, inclusiv prin elaborarea și implementarea în parteneriat a unor acțiuni și/sau programe/proiecte specifice.

(4)În vederea derulării activităților de prevenire a situațiilor de violență domestică, autoritățile administrației locale pot solicita sprijinul echipei intersectoriale locale pentru prevenirea violenței asupra copilului și a violenței domestice.

Art. 8

În vederea asigurării unei abordări coordonate la nivel interinstituțional, în plan local se aplică următoarele tipuri de măsuri pentru prevenirea situațiilor de violență domestică:

a)desfășurarea de campanii publice și programe educaționale de prevenire a fenomenului violenței domestice, cu accent pe egalitatea de șanse între femei și bărbați și drepturi egale în relațiile de cuplu, recunoașterea din

timp a semnelor unei relații abuzive și a formelor de violență, efectele negative ale violenței domestice și mijloace de suport disponibile;

b)organizarea în instituțiile de învățământ a unor seminare în vederea diseminării normelor civice, a reglementărilor în vigoare vizând prevenirea și combaterea violenței domestice, egalitatea de șanse și de tratament între femei și bărbați, respectul reciproc, rezolvarea nonviolentă a conflictelor în relațiile interpersonale, dreptul la integritate personală, precum și combaterea stereotipurilor care creează discriminare, adaptate vârstei și înțelegerii elevilor;

c)stimularea consolidării spiritului civic în rândul cetățenilor în vederea încurajării acestora cu privire la sesizarea organelor abilitate în cazul existenței unor situații de violență domestică;

d)dezvoltarea unor programe de asistență specializată destinate victimelor, precum și de asistență specializată destinată agresorilor;

e)desfășurarea unor acțiuni de promovare a exemplelor pozitive de intervenție eficace, în scopul creșterii încrederii victimelor în intervenția autorităților și a nivelului de raportare a faptelor de violență domestică;

f)organizarea de campanii de sensibilizare a opiniei publice în vederea creșterii gradului de conștientizare asupra efectelor traumatiche, în special asupra copiilor, ale fenomenului violenței domestice, cu accent asupra situațiilor concrete de victimizare/revictimizare, ca rezultat al actelor de violență, precum și asupra măsurilor întreprinse de către autorități.